

τηκῶς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμάθει τουτῶι, μεταπεμψάμενος τοὺς οἰκείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμοὺς Εὐμάθης ἐνεφάνισε τὰ χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 3 Ἄνθ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην τε αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν προσεισευπόρησα ἀργυρίου, καὶ μετὰ ταυτὰ ἄγοντος αὐτὸν Διονυσίου ἐξειλόμεν ἐἴς ἐλευθερίαν, εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγέ- νους. Ἄλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχῆσω.

2

Ἐβλαψέ με Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος.

3

Ἄλλὰ τὸ πρωιζόν, ὧ ἄνδρες δικασταί· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδὼν ἐστί.

IX

ΠΡΟΣ ΕΡΜΩΝΑ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣ

(Suidas, s. v. ἀνακαῖον (sic), t. I 1, p. 333 ed. Bernhardt).

Ἐρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἐνέβαλε φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι, καὶ οὐ πρότερον ἀφήκε πρὶν τριάκοντα δραχμὰς ἐπράξατο.